

СПІВВІДНОШЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВА З ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНОЮ СЕМАНТИКОЮ СТАТИВНОСТІ, ПАСИВНОСТІ ТА ПЕРФЕКТНОСТІ

У статті проаналізовано та узагальнено погляди українських і зарубіжних лінгвістів щодо змісту понять «результатив», «статив», «пасив», «перфект»; досліджено семантичні кваліфікаційні та диференційні ознаки українських результативних, стативних, пасивних, перфектних конструкцій; визначено особливості функціонування результативних конструкцій. За допомогою прийому зовнішньої інтерпретації результативні конструкції схарактеризовано за зв'язком із позамовними явищами, а саме з логіко-психологічними. Прийом міжрівневої інтерпретації уможливив простеження зв'язку результативів з іншими мовними одиницями. Установлено структурно-семантичну типологію результативних конструкцій: розглянуто співвідношення результатива з лексико-граматичною семантикою стативності, пасивності та перфектності. Використовуючи методуку дистрибутивного аналізу структурного методу, досліджено результативні конструкції на основі їхнього оточення іншими одиницями в контексті: вплив контексту на результативне/стативне/пасивне/перфектне значення лексеми. Для ідентифікації мовних одиниць застосовано прийом субституції. Визначено закономірності кореляції результатива і статива; вияви корелятивності/некорелятивності результатива й пасива; основні неосновні виміри перетину результатива й перфекта.

Ключові слова: результатив; статив; стан/дія; пасив; перфект.

Вивченням категорії результатива та результативних конструкцій у різних аспектах займалися такі лінгвісти, як І. Р. Вихованець, О. В. Бондарко, Ю. П. Князєв, К. Г. Городенська, А. П. Загнітко, Г. Г. Сильницький, В. П. Недялков, О. О. Холодович, С. Є. Яхонтов, Ю. С. Маслов, В. О. Плунгян та інші. Однак існують питання, пошуки вирішення яких загалом залишилися поза межами зацікавлення цих авторів. Одним із таких питань є співвідношення результатива з лексико-граматичною семантикою стативності, пасивності та перфектності. Отже, проблема категорії результатива, незважаючи на тривалу історію її вивчення, залишається однією з дискусійних. Саме цим зумовлюється **актуальність** пропонованого дослідження.

Мета дослідження – з'ясування семантичних кваліфікаційних і диференційних ознак результативних конструкцій та особливостей їхнього співвідношення зі стативними, пасивними й перфектними.

Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**: проаналізувати погляди українських і зарубіжних лінгвістів щодо змісту понять «результатив», «статив», «пасив», «перфект»; дослідити семантичні кваліфікаційні та диференційні ознаки українських результативних, стативних, пасивних, перфектних конструкцій; визначити закономірності кореляції результатива й статива, вияви корелятивності/некорелятивності результатива й пасива, основні/неосновні виміри перетину результатива й перфекта.

У спеціальній літературі мовознавці й саме поняття називають по-різному: І. Р. Вихованець, А. П. Загнітко, В. П. Недялков, О. О. Холодович [2; 3; 5; 10; 12] вживають термін «результатив», Л. Л. Буланін [1] – «*пасив стану*», «*пасив*», «*статив*», Л. І. Коновалова [6] – «*статальний пасив*», Ю. С. Маслов [8] – «*перфект стану*», «*статальний перфект*». На наш погляд, найдоречнішим терміном є «результатив», оскільки саме він більш «наочно» вказує на завершальний етап дії або послідовності дій, що привели до результативного стану. Лінгвісти результатив зазвичай пов'язують із трьома явищами: стативом, пасивом, перфектом.

О. О. Холодович та його послідовники [10; 12] називають стативом предикативну форму, що позначає стан та якість предмета, тобто стативи – це конструкції з позначенням непроцесуальні ознаки. Характерною рисою стативних конструкцій є те, що вони надають об'єкту непроцесуальної ознаки, яка реалізується в конкретних ситуаціях, наприклад: локалізований стан, зовнішній вигляд, внутрішня ознака тощо. Стативне значення, як і результативне, виражається пасивними дієприкметниками та предикативними формами на *-но*, *-то* під впливом лексичного значення дієслова-мотиватора та реалізується в контексті.

Головна відмінність статива від результатива полягає в тому, що статив повідомляє лише про стан

предмета, результатив – одночасно і про стан, і про попередню дію, результатом якої є цей стан. Тому статив може позначати, на відміну від результатива, природний первинний стан, що не виступає результатом якоїсь дії.

Залежно від контексту та сама лексема може також набувати або стативного, або результативного значення. Статив позначає природний стан об'єкта, що не є результатом свідомої попередньої дії, результатив – стан об'єкта, який постає результатом свідомої дії чи діяльності: *Чорні їмлісті очі дивилися задумливо й серйозно, але **посаджені** вони **були** близько одне до одного, і тому погляд їх набирал зосередженої пильності* (З. Тулуб) – *близько **посаджені** очі* (об'єкт наділений певною ознакою від природи, від народження) – природний стан, що не є результатом попередньої дії (*посаджений* – статив); *Вже поросли верби й вишні, **посаджені** Миколою над Раставицею, а Микола не приходив* (І. Нечуй-Левицький) – *посаджені Миколою вишні* (стан об'єкта постає результатом діяльності суб'єкта) – стан, що є результатом свідомої дії чи діяльності (*посаджений* – результатив); *Бабуся стояла, спершилась на ціпок (така зігнута, зовсім **переламана** надвоє бабуся)* (О. Донченко) – *переламана надвоє бабуся* – (стан об'єкта не повідомляє про попередню дію, виконувану над ним) – природний стан, що не є результатом попередньої дії (*переламаний* – статив); *Відчиняю вже до канцелярії в адвоката двері поволі. Скриплять, як **переламана** суха гілляка в бурю* (Л. Мартович) – *переламана гілляка* – (стан об'єкта повідомляє про результат попередньої дії: *переламували* → *переламали* → *переламана*) – стан, що є результатом свідомої дії чи діяльності (*переламаний* – результатив); *У квітнику, **заглушеному** бур'яном, розцвілася якась жовтогаряча квітка* (І. Волошин) – *квітник, **заглушений** бур'яном* (стан об'єкта не є результатом свідомої діяльності) – природний стан (*заглушений* – статив); *Мотори **заглушено**, агрегати зупинено, на всій ділянці робіт – тиша та цвірчання цикад* (О. Гончар) – *мотори **заглушено*** – (*заглушували* → *заглушили* → *заглушено* (*заглушені*)) – стан, що є результатом свідомої дії чи діяльності (*заглушено/заглушений* – результатив); *Ліс мовчки **піднятих** вгору дрючків і палюг був такою красномовною відповіддю народу, що пан староста, видимо, розгубився* (Ірина Вільде) – *підняті дрючки* (стан об'єкта не є результатом свідомої діяльності) – природний стан (*піднятий* – статив); *Старше покоління, свідок іншого життя, показувало це на долонях мозолі від шаблі, **піднятої** в оборону народних і людських прав* (М. Коцюбинський) – *піднята шабля* – (*піднімати* → *підняти* → *піднята*) – стан, що є результатом свідомої дії чи діяльності (*піднятий* – результатив); *Високі гори обступають її [Шевченкову гору] з трьох боків амфітеатром, а її рівний верх похожий на платформу, кругом котрої **повішані** зелені завіси* (І. Нечуй-Левицький) – *повішані завіси* (стан об'єкта не є результатом свідомої діяльності) – природний стан (*повішаний* – статив); *Дививсь на обідрані туші, **повішані** подовж стін* (М. Коцюбинський) – *повішані туші* (*вішати* → *повісити* → *повішаний*) – стан, що є результатом

свідомої дії чи діяльності (*повішаний* – результатив); *Доходили [Тетяна з дітьми] до Трьох лісків. Вони тягнулися здовж горбка й були **поділені** на три частини; від того і Три ліски називалися* (Н. Кобринська); – *Три ліски **поділені*** (стан об'єкта не є результатом діяльності) – природний стан (*поділений* – статив); *З допомогою Папаня виросла на лісовій галявині невеличка дерев'яна хатинка, **поділена** на дві половини* (О. Донченко) – *поділена хатинка* (стан об'єкта постає результатом свідомої діяльності: *ділити* → *поділити* → *поділений* – стан, що є результатом свідомої дії чи діяльності (*поділений* – результатив) тощо.

Пасивом називають предикативну форму, що виражає стан предмета й позначає, що підмет речення не відповідає суб'єктові дії або що суб'єкт дії взагалі не виражений у реченні [10, с. 150].

В українській мові форми пасива є омонімічними формам результатива. Частими є випадки, коли результатив і пасив припускають взаємозамінність у певних контекстах за незначної смислової зміни. Результативне значення має такі відмінні риси від пасивного значення:

Про результативне/пасивне значення лексеми свідчать показники тривалості. Показники типу *довго, все це, півгодини, цілий день* тощо визначають тривалість результативного стану: *Обличчя його **все це** було **забинтоване**; **замотана** в бинти рука висіла на перев'язі* (Л. Смілянський) – *все це **забинтоване*** = перебуває в забинтованому стані, отже, *забинтована* – результатив. Ознака, яку виражає результатив, є стійкою, тривалою. У реченні такий результатив виконує функцію присудка, тобто постає аналітичним дієсловом. Показники тривалості інших типів можуть позначати час самої дії. Це свідчить про пасивне значення лексеми: ***За хвилину** надбігла Марійка, **так **замотана**** здоровою хусткою, що самий **острий червоний носик** **визирив** на світ божий* (М. Коцюбинський) – *за хвилину **замотана*** – за хвилину виконала дію = *замотала*, отже, *замотана* – пасив тощо.

У сполученнях зі вказівкою на час ознакою результатива постає обмеженість результативного стану часовим планом допоміжного дієслова. Минуле результатива у сполученні з показниками зразка *це вчора, тільки-но, щойно, у той час* та інше передбачає, що наразі цей стан уже завершився. Минуле пасива позначає відсутність цього стану дотепер та його настання. Порівняймо: – *Може, Іон уже і **підвищення** мав, адже писав **це торік**, що на сержанта **був представлений**...* (М. Чабанівський). Конструкцію «*це торік був представлений*» за результативного значення тлумачимо, як «*торік був представлений і тільки-но з причини підвищення чи його скасування перестав бути представленим*», за пасивного – «*раніше не був представлений, і тільки торік його подали/представили на підвищення*».

Конструкції зі вказівкою на певний момент сумісні і з пасивним значенням, і з результативним, але смисл таких сполучень різний. У першому випадку виражається момент завершення дії (пасивне значення); у другому – те, що у вказаний момент стан уже мав місце, виникнувши колись раніше (результативне

значення). Наприклад: *У 1141 році, коли Галицьке князівство було сформоване, більша частина Підкарпаття була приєднана до його володінь* (А. Малик). За пасивного розуміння конструкції *було сформоване* можна витлумачити, що Галицьке князівство сформували саме в 1141 році, за результативного – що формування могло початися раніше, триваючи й у 1141 році; конструкція *була приєднана* має лише пасивне значення.

Вказівка на час для теперішнього результату можлива лише для вираження повторюваної ознаки, хронологічної цикловості: *Школярські парти позбавано тепер зірками й клинцями* (Б. Грінченко) – об'єкт стану (школярські парти) наділений повторюваною ознакою; *Плетуть казок, а втім – тепер так дійсність переплетена з казкою, так попередила її, що всякого сподіватись можна...* (Дніпрова Чайка) – цикловість стану тощо; коли суб'єкт стану, результату повторюваної дії, є множинним: *Артисти всі уже загримовані* (А. Головка) і таке інше. Для пасива таких обмежень немає: *Він ледве стримував себе від злості за те, що пришепелуватий Кукса своїм дурним пострілом так несподівано зірвав усю операцію. Тепер всі карти переплутано* (В. Кучер) – однопланова, неповторювана дія (*тепер переплутано* = *тепер переплутали*) тощо.

На значення результативності/пасивності лексичної одиниці впливає також характер її зв'язку з описуваними подіями. Лексема в пасивному значенні безпосередньо зумовлює подальший розвиток подій, постає їхнім прямим антецедентом: *Щойно ошукані Хомаю і тому особливо люті артилеристи з батогами накинулися на його коней* (О. Гончар) – *ошукав* (антецедент) → *накинулися* (консеквент), отже, *ошукані* – пасив; *Обидва вони були примічені королем і тому підкреслено грузько сиділи в стильних кріселках* (П. Панч) – *примітив* (антецедент) → *сиділи* (консеквент), отже, *були примічені* – пасив тощо. За результативного значення лексема не передбачає якихось інших дій, її зв'язок із тим, що відбувається, полягає лише в збереженні результативного стану: *Між нашим народом доволі й таких [пісень], де дівчина показується просто одуреною, ошуканою або й насильно зганьбленою* (І. Франко) – *ошукана дівчина* – результативний стан, отже, *ошукана* – результатив; *Розмова з прислугою, Христина, досі не примічена ним, врода – все те, мов живе, ставало перед ним* (Панас Мирний) – *Христина, досі не примічена* – результативний стан, отже, *не примічена* – результатив тощо.

О. Есперсен, Ю. С. Маслов, О. О. Потебня та інші перфектом називають форму, що позначає дію в минулому, наслідки якої зберігаються в теперішньому [4; 9; 11]. Ю. С. Маслов так визначає це поняття: «Перфектом можна називати лише такі дієслівні форми, у семантиці яких у тому або іншому ступені поєднано два темпоральні плани, попередній та наступний, причому, між двома ситуаціями, що належать до цих двох планів, наявний той чи інший причинно-наслідковий зв'язок. Зазвичай одна з цих двох ситуацій опиняється в семантичному змісті основної форми, а інша – побічної, що становить тло, іноді лише слабо окреслене» [8, с. 42]. Мовознавець розмежував два типи перфекта – експліцитний та

імпліцитний. З урахуванням засобів формального вираження експліцитний перфект виявний дієприкметниковими формами та предикативними формами на *-но, -то*. Імпліцитний перфект репрезентований особовими формами. Перфектного значення набувають конструкції в поєднанні:

1) з обставинами часу на кшталт *за дві години, за три роки, за кілька днів* і подібне: *Вже спалахнув над чохлом п'ятипромінний вогник золотого вінчика, пригрів собою сердитого, вимотаного за день Самієва* (О. Гончар); *Вперше подумав Федь: невже оцю гору такого зроблено ним самим за якихось чотири роки?* (Ю. Шовкопляс); *Звідти ж завезли в Асканію останніх на землі велетнів-бізонів, майже цілком винищених за півстоліття на американському континенті* (О. Гончар); *Кілька годин тому з'їдено останні галети* (А. Головка); *Вона, вигодувана ще за часів кріпацтва, виношена кріпацькими руками, вихолена у панській сім'ї, не буде чистити тії риби* (Панас Мирний); *Вона схоплювалася з ліжка в темній, вистудженій за ніч хаті* (М. Коцюбинський); *Кілька парубків кинулось, і за хвилю коні були на місці, впряжені і готові до руху* (І. Франко) та інше;

2) з обставинами, що фіксують відрізок минулого як час здійснення дії [7]: *А влітку ще й свіжою розогою долівку настелено* (О. Гончар); *Митники теж не поспішали. Сиділи за столом і мовчки поглядали то на Амбала, то на випорожнений учора жбан* (Д. Міщенко) і подібне;

3) з обставинами місця, оскільки вони позначають просторовий вимір перебігу тієї чи іншої дії: *Хапаючись за виліплені на стіні узорі, ступив [Сашко] кілька кроків по коридору* (Л. Смілянський); *Вогонь розкладено було на порозі* (Ю. Яновський); *В степену вчителя нашого навіть поранено* (О. Гончар); *Дикий щавель, пересаджений на добре вигноєну землю, розрісся* (І. Нечуй-Левицький) і таке інше;

4) з обставинами способу дії, що вказують на характер протікання дії: *Потім, повільно відігріті, знову розмерзають, відживають і починають жити* (І. Смолич); *Питання за питанням, як хижа гайворінь на мертво тіло, налітають на душу, і розум, несподівано розбуджений, не може відповісти на жодне з них* (Ю. Яновський); *Ничипір утягав віти з сосни до печери. Швидко вся печера було закладено пахучими вітами* (Ю. Яновський); *Вік [сніг] танув на зігрітих щоках дівчини, зливався з рясними слізьми, умивав ніжну юність, так несподівано покровіджену нежальливою долею* (Іван Ле); *О! – вирвався зойк у Анжели. – Йдіть геть, Георге, я вас ненавиджу в цю хвилину. – Мелітару не перечив. З каменю нашвидку складено підвищення* (Іван Ле); *Він був задоволений розв'язкою, яка теж несподівано була підказана самою Анжелою* (М. Чабанівський); *– Корисний дідок став, і шкода, що так несподівано покалічено його* (Іван Ле); *Він [Синявім] ішов з повагою, але й не без пихи, властивої молодій людині, несподівано висунутій на начальника* (Іван Ле) і таке інше;

5) з обставинами мети дії, підрядними мети, певного цільового спрямування дії: *– Треба перевірити Яська, – вставив я своє слово, – Може, він Борисом засланий до нас, щоб пронохувати* (М. Чабанівський); *Каганця сліпого загашено, щоб часом не підглянув сусід Гаврило* (М. Рильський);

Все залишає гілля, що виставлялося над стежками, було підрізане, підстрижене, щоб не лізло у вічі, не забороняло гуляти (Панас Мирний); Тут вряв вози, біля возів підмощено землі, щоб коні стояли передком на горбку, – тоді вони поставніші, рівніші... (Остап Вишня); Корюю пофарбована торбина та була бабусею дарована, щоб книги берегла (М. Шпак); Нюх підказав Сагайдачному, що зроблене це навмисне (З. Тулуб); Крижані східці і місце біля престолу було посипано червоним піском, щоб, не дай боже, не посковзнувся піп (А. Шиян); Бо лекцію про душу було розраховано спеціально на успокоєння нервів (М. Хвильовий) та інше;

б) із граматично обов'язковим запереченням. Граматична факультативність заперечення – свідчення результативності конструкції: Коло дому бовваніли височезні осокори, зеленів старий садок, не одгороджений од двору (І. Нечуй-Левицький); Хіба не записано в пророка «Ніколи не досягнете благочестя, поки не будете витратити те, що любите» (П. Загребельний) тощо. Обов'язковість заперечення – показник перфектної семантики конструкції. Мотивацію обов'язковості можна вбачати також у поєднанні заперечної частки *не* з часткою *ще*, що свідчить про тривалу дію: Може б, несподівано метнутись до клуні, припасти до току, де лежить *ще не млинковане* зерно, або скочити в засторонок з сіном? (М. Стельмах); Здрастуй, сонячний килиме *ще не кошених* трав! (М. Рильський); Де-не-де біліє деревій, жовтіє безсмертник, пахнуть, сохнучи від стеки, васильки, *ще не зчесані* металом (О. Гончар); Робітник в чорній засмальцьованій одежі підіймає над землею ліхтарик, похитує *ще не згашеним* вогником (М. Стельмах); Сергій підвів голову і сказав: – Товариші! – Слово прозвучало незвично, тепло й урочисто, ніби в цьому слові приховувалась і обіцянка, і надія, і глибокий, *ще не зовсім збагнущий* зміст (Г. Коцюба); Підходить [батько] до волохатих, *ще не вилинялих* за зиму коней, дивиться на Карого, похитує головою (М. Стельмах); Я

насамперед довідався у пана метриканта, які мастки *ще не розподілено* (З. Тулуб) і подібне. Зазначені конструкції набувають саме перфектного значення, оскільки вказують на період, заповнений виконаною дією [13].

Отже, на відміну від статива, результатив повідомляє одночасно і про стан, і про попередню дію, результатом якої є цей стан, статив – лише про стан предмета. В українській мові форми пасива є омонімічними формами результатива. Частими є випадки, коли результатив і пасив допускають взаємозамінність у певних контекстах за незначної смислової зміни. Результативне значення має такі відмінні риси від пасивного значення: ознака, яку виражає результатив, є стійкою, тривалою; результативне часове значення обмежене планом результату, «однопланове»; момент появи стану (завершення дії) залишається, зазвичай, невизначеним. Результативне значення, на відміну від перфектного, не реалізується в конструкціях у поєднанні: 1) з обставинами часу зразка *за дві години, за три роки, за кілька днів* тощо; 2) з обставинами, що фіксують відрізок минулого як час здійснення дії; 3) з обставинами місця, оскільки вони позначають місце здійснення дії; 4) з обставинами способу дії, що вказують на характер протікання дії; 5) з обставинами мети дії, цілеспрямованості дії; 6) з граматично обов'язковим запереченням. Такі конструкції набувають саме перфектного значення, оскільки вказують на період, заповнений виконанням дії, а не результативним станом.

Проблема категорії результатива, незважаючи на тривалу історію її вивчення, залишається однією з дискусійних. Вирішення теоретичних проблем категорії результатива є важливим для опису загальної структури мови, необхідною умовою для створення зведених капітальних граматики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Буланін Л. Л. Пассив состояния в русском языке / Л. Л. Буланін // Учен. зап. Ленингр. гос. ун-та. – 1982. – № 375 – С. 37–48.
2. Вихованець І. Р. Частини мови в семантико-граматичному аспекті / І. Р. Вихованець. – К. : Наук. думка, 1988. – 224 с.
3. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис : [підручник] / І. Р. Вихованець. – К. : Либідь, 1993. – 348 с.
4. Есперсен О. Філософія граматики / Отто Есперсен ; [пер. с англ. Б. И. Ильиш]. – [2-е изд., стереотипное]. – М. : Едиториал УРСС, 2002. – 408 с.
5. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови: Морфологія / А. П. Загнітко. – Донецьк, 1996. – 437 с.
6. Коновалова Л. И. К вопросу о стательном пассиве / Л. И. Коновалова // Вопросы формирования грамматического строя русского языка. – Казань, 1987. – С. 38–48.
7. Маслов Ю. С. К основаниям сопоставительной аспектологии / Ю. С. Маслов // Вопросы сопоставительной аспектологии. Вып. 1. – Л. : Изд-во Ленинградск. ун-та, 1978. – С. 4–44.
8. Маслов Ю. С. Результатив, перфект и глагольный вид / Ю. С. Маслов // Типология результативных конструкций. – Л. : Наука, 1983. – С. 41–54.
9. Маслов Ю. С. Очерки по аспектологии / Ю. С. Маслов – Л. : Изд-во Ленинградск. ун-та, 1984. – 263 с.
10. Неद्याлков В. П. Типология результативных конструкций: результатов, статив, пассив, перфект / В. П. Неद्याлков, С. Е. Яхонтов – Л., 1983. – 263 с.
11. Потебня А. А. Из записок по русской грамматике : в 4 т. / А. А. Потебня. – М. : Просвещение, 1968. – Т. 4. – 1968. – 552 с.
12. Холодович А. А. О предельных и неопредельных глаголах: (по данным корейского и японского языков) / А. А. Холодович // Филология стран Востока. – Л., 1963. – С. 3–11.
13. Храковский В. С. Некоторые проблемы универсально-типологической характеристики аспектуальных значений / В. С. Храковский // Аспектуальность и средства ее выражения. Уч. зап. Тартуск. гос. ун-та, 1980. – Т. 537. – С. 3–23.

Ю. А. Голоцукова,
 Мариупольский государственный университет, г. Мариуполь, Украина

СООТНОШЕНИЕ РЕЗУЛЬТАТИВА И ЛЕКСИКО-ГРАММАТИЧЕСКОЙ СЕМАНТИКИ СТАТИВНОСТИ, ПАССИВНОСТИ И ПЕРФЕКТНОСТИ

В статье проанализированы и обобщены взгляды украинских и зарубежных лингвистов относительно содержания понятий «результатив», «статив», «пассив», «перфект»; исследованы семантические квалификационные и дифференциальные признаки украинских результативных, стативных, пассивных, перфектных конструкций, определены особенности функционирования результативных конструкций. С помощью приема внешней интерпретации результативные конструкции охарактеризованы по связи с внеязыковыми явлениями, а именно с логико-психологическими. Прием межуровневой интерпретации позволил проследить связи результатива с другими языковыми единицами. Установлена структурно-семантическая типология результативных конструкций: рассмотрено соотношение результатива с лексико-грамматической семантикой стативности, пассивности и перфектности. Используя методику дистрибутивного анализа структурного метода, исследованы результативные конструкции на основе их окружения другими единицами в контексте: влияние контекста на результативное/стативное/пассивное/перфектное значение лексемы. Для идентификации языковых единиц применен прием субституции. Определены закономерности корреляции результатива и статива; коррелятивности/некоррелятивности результатива и пассива; основные/неосновные проявления пересечения результатива и перфекта.

Ключевые слова: результатив; статив; состояние/действие; пассив; перфект.

Y. A. Golotsukova,
 Mariupol State University, Mariupol, Ukraine

THE RATIO OF RESULTATIVE AND LEXICAL-GRAMMATICAL SEMANTICS OF STATIVE, PASSIVE AND PERFECT

The article deals with the research of the resultatives of the Ukrainian language: of the formal-grammatical types, of the peculiarities of functioning. It is given the interpretation of the notion «resultative» in the modern linguistic literature, distinguished the types of the resultatives, analyzed the correlation of the resultative with the other lexical-grammatical and grammatical categories. The status of category of Ukrainian resultative is considered in the article, analyzed and generalized views of Ukrainian and foreign linguists in the link of resultative and limiting. It is analyzed the typology of the linguistic views on the notion «limitiveness», figured out the interosculation of the categories «limitiveness» and «resul».

Resultatives value has the distinctive features of the passive meanings: 1) a sign that expresses a resultative, sustainable, long-term; 2) temporary productive value is limited terms of results, «monotonous»; 3) the time of occurrence of state (complete action) is usually uncertain.

In contrast to the perfect, resultatives value is not realized in the design combined with the circumstances of the time; the circumstances, the locking segment of the past; the circumstances of the place; the circumstances of manner; the circumstances purpose of the action; with grammatically mandatory denial. As these and similar structures indicate a period filled with executing an action, not a resultatives state, that is, express the perfect value.

Keywords: resultative; stative; state/action; passive; perfect.